

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om  
ändring av vattenlagen**

**PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL**

I propositionen föreslås några mindre ändringar i vattenlagen. Den viktigaste ändringen gäller det fullmaktsstadgande som ligger till grund för systemet med förhandsåtgärder för vattenvård. Syftet med ändringen är att göra det lättare att genom förordning utveckla systemet med förhandsåtgärder. De övriga ändringarna består av justeringar och tillägg, vilka delvis föranleds av ändringar i annan lagstiftning. Justeringarna och tilläggen gäller bland

annat de säkerhetsanordningar för sjöfart som är nödvändiga för försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet, skiljeförfarande, förhållandet mellan dikningsbestämmelserna i vattenlagen och stadgandena i byggnadslagen samt allmänt vattenverks befogenheter att avvika från tillståndsbestämmelser i störningssituationer.

Avsikten är att lagen skall träda i kraft så snart den har antagits och blivit stadfäst.

**MOTIVERING**

**1. Nuläge och ändringsförslag**

*1 kap. 12 §.* Paragrafen innehåller stadganden om kungsådran i ett vattendrag. Det föreslås att ett nytt 4 mom. tillfogas. Enligt det nya stadgandet skall frågan om en kungsådras läge och bredd behandlas av vattendomstolen som ett ansökningsärende. En motsvarande justering föreslås av 14 kap. 7 § 3 mom., som innehåller stadganden om att dessa ärenden är tvistemål. Orsaken till ändringen är att frågan om en kungsådras läge aldrig kan avgöras som ett ärende som endast skulle beröra en enskild kärke och svarande. Ett rättskraftigt utslag skall omfatta var och en. Därför bör ärendet avgöras som ett ansökningsärende. Behandlingen av ansökningsärenden tillkännagörs offentligt. Utslag som ändrar en kungsådra är redan nu med stöd av 1 kap. 12 § 2 mom. ansökningsärenden.

*1 kap. 20 §.* Paragrafen innehåller ett förbud att förorena små vattendrag, men nämner inte vilken myndighet som ger tillstånd. Det följer av 10 kap. 3 § och 2 § 4 mom. att det är

miljövårdsnämnden som beviljar tillstånd. Detta står i strid med 1 kap. 19 §, till vilken stadgandena i 20 § i övrigt hänvisar. För tydlighetens skull föreslås det att paragrafen kompletteras med ett omnämnande av miljövårdsnämndens befogenhet.

*1 kap. 23 §.* Systemet med förhandsåtgärder för skydd av vatten grundar sig på denna paragraf. En reform av stadgandena på förordningsnivå behövs, eftersom förordningen om förhandsåtgärder för skydd av vatten (283/62) trots delreformer inte längre i alla avseenden motsvarar vattenvårdens behov och kraven på rättssäkerhet. För att förordningen skall kunna ändras bör fullmaktsstadgandena i paragrafen justeras. Förslaget innehåller inga principiella ändringar. Syftet är att i den nya förordningen bättre än nu trygga parternas rättsskydd samt att se till att ledande av avloppsvatten inte tillåts genom anmälan när det enligt lag krävs att saken skall behandlas i vattendomstolen.

Ett preliminärt utkast till ny förordning ingår i det betänkande som den 31 december 1991 gavs av den av justitieministeriet tillsatta

arbetsgruppen för förhandsåtgärder. Utkastet måste likväl ännu bearbetas för att det till vissa delar skall vara förenligt med de ändringar som gjorts i vattenlagen till följd av EES-avtalet och de statsrådsbeslut som kommer att ges med stöd av de nämnda ändringarna. Därför har utkastet till nyt vattenvårdsförordning inte ännu kunnat bifogas denna proposition.

Samtidigt föreslås det att de stadganden skall utgå från paragrafen som gäller övergångsarrangemangen när vattenlagen trädde i kraft. Dessa stadganden har på flera år inte haft någon praktisk betydelse.

2 kap. 7 §. Med stöd av paragrafens 2 mom. kan vattendomstolen i vissa fall i samband med beslut om tillstånd bevilja den som bygger rätt att mot ersättning ta i bruk ett främmande vatten- eller markområde fastän denne inte tidigare har ägt ens en del av området. De anläggningar och åtgärder som i detta sammanhang kan bli aktuella har uttömmande uppräknats i paragrafen och är till sin natur obetydliga. Det är ändamålsenligt att rätten också skall kunna beviljas i vissa andra jämförbara fall som t.ex. när ledningar och kablar läggs i vattendrag. Därför föreslås att momentet skall kompletteras så att även sådana anläggningar som är jämförbara med dem som nämns i förteckningen kan vara grund för beviljande av nyttjanderätten i fråga.

2 kap. 22 a §. När lagen om fiske (286/82) stiftades överfördes från den tidigare lagen om fiske (503/51) till paragrafen i justerad ordalydelse de stadganden som gäller den allmänna skyldigheten som tillkommer en ägare av en inrättning som använder vatten att hindra att fiskar hamnar in i inrättningen. Med stöd av paragrafen sker detta genom rissel eller en liknande anordning. I den tidigare lagen om fiske fanns ett motsvarande stadgande i 46 §. Med stöd av hänvisningsstadganden i 3 och 9 kap. vattenlagen tillämpas paragrafen närmast på vattenkraftverk och inrättningar som avleder bruksvatten från vattendrag.

Det följer av 22 kap. 2 § vattenlagen att stadgandena i vattenlagen inte kan tillämpas på anordningar och anläggningar som byggdes då den tidigare vattenlagstiftningen var i kraft, om annat inte uttryckligen stadgas i vattenlagen. Denna regel gäller också 2 kap. 22 a §, vilket betyder att eftersom det inte finns något annat stadgande så kan paragrafen inte tillämpas på andra inrättningar som använder vatten än dem som byggts under den nuvarande vatten-

lagens tid. Detta är fallet trots att de skyldigheter som ställs i paragrafen i sig är allmänna och oberoende av det vattenrättsliga tillståndsförfarandet, fastän i synnerhet 1 mom. i praktiken har preciserats med hjälp av tillståndsföreskrifter enligt vattenlagen.

Eftersom syftet inte har varit att begränsa tillämpningsområdet för skyldigheterna, föreslås det att paragrafen kompletteras med ett nytt 4 mom. enligt vilket paragrafen tillämpas på alla inrättningar.

Vid beredningen av propositionen har framgått att paragrafens 1 mom. till sin ordalydelse i praktiken är så absolut att det inte i alla situationer har varit möjligt att uppfylla den. Därför föreslås att dess ordalydelse uppmjukas att svara mot vad som nu är tekniskt möjligt.

3 kap. 13 §. Det föreslås att hänvisningen i paragrafens 2 mom. justeras att svara mot den ändrade lagstiftningen.

4 kap. 5 a och 7 a §§. I vissa fall är det nödvändigt för försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet att i sin verksamhet kunna utplacera säkerhetsanordningar för sjöfarten på privat vattenområde. Säkerhetsanordningarna står ofta i ett samband med militära farleder som inte har grundats på det sätt som föreskrivs i vattenlagen. I vissa fall finns det också ett behov att tillfälligt till och med upprepade gånger kunna ankra fartyg på annans område och för detta syfte utplacera bultar och med dem jämförbara fästnanordningar på privat område.

För närvarande finns inga uttryckliga stadganden om utplacering av ovan nämnda anordningar och läget är åtminstone delvis oklart. Såväl myndigheternas möjligheter att bedriva sin verksamhet som enskildas rättsskyddsintresse förutsätter uttryckliga stadganden i saken. Därför föreslås att till kapitlet fogas en ny 7 a § med hänvisningar till 5 och 7 §§ i samma kapitel som sålunda skall iaktas i tillämpliga delar. En utplacering av andra än obetydliga anordningar förutsätter således antingen ägarens samtycke eller tillstånd av vattendomstolen. I tillståndet kan medtas bestämmelser om eventuell ersättning.

Försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets tjänsteåligganden kan också förutsätta rätt att få inlösa eller mot ersättning få nyttja ett område som behövs för lastning eller ankring eller som hamn. Stadgandet om inlösning och nyttjanderätt i 4 kap. 7 § 1 mom. förutsätter att lastnings- och ankringsområdena samt hamnar-

na är allmänna, vilket tyder på att de får användas allmänt. Försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets lastnings-, förtöjnings- och hamnområden är likväl inte nödvändigtvis i allmänt bruk. För att säkerställa att dessa myndigheter kan sköta sina uppgifter utan störningar och att också enskildas rättsskyddsintresse beaktas föreslås att i nämnda fall i tillämpliga delar iakttas vad som stadgas i 7 § 1 mom.

Fästan ordningar som nämns i 7 a § 1 mom. berättigar inte till att hålla fartyg för ankar en längre tid än vad som i 1 kap. 24 § 2 mom. stadgas om tillfällig ankring. Ankring eller förtöjning av annat slag är tillåten endast med ägarens samtycke eller genom att inlösnings- eller nyttjanderätt till området har skaffats på det sätt som föreslås i 7 a § 2 mom.

För försvarsmaktens del gäller de fall som avses i paragrafen närmast militära farleder. Uppgifterna om dessa farleder är på grund av landets försvar inte offentliga. Därför kan stadgandena inte kopplas ihop med en existerande farled på samma sätt som har gjorts i gällande stadganden i 4 kap. Om saken gäller ett ärende som behandlas av vattendomstolen, skall sökanden till vattendomstolen ge en tillräcklig utredning om varför anordningarna eller rättigheterna behövs på det tänkta stället. Syftet är att när försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets förbindelsefarleder och andra liknande farleder kommer att tas i allmänt bruk, skall på dem tillämpas gällande stadganden om allmänna lokala farleder. Den föreslagna 7 a § kommer således att vara sekundär i förhållande till det normala förfarandet.

Det stadgande om säkerhetsanordningar utanför farled som föreslås i paragrafen ger upphov till ett behov att förtydliga sjöfartsväsendets befogenheter att utmärka skär utanför farleder. Därför föreslås att till kapitlet fogas en ny 5 a § som gäller detta fall.

5 kap. 84—86 och 90 §§. Det föreslås att hänvisningarna i paragraferna justeras så att de hänvisar till gällande lag om skiljeförfarande (967/92) och att vissa detaljer i förfarandet ändras så att de är förenliga med lagen om skiljeförfarande. I övrigt kvarstår förfarandet i oförändrad form. Avsikten är att senare utreda om det är ändamålsenligt att i framtiden bibehålla specialstadgandena om skiljeförfarande i flottningsfrågor, eftersom behovet att tillämpa stadgandena har minskat väsentligt på

grund av att lösflottningen har upphört i hela landet.

6 kap. 35 §. Paragrafen innehåller stadganden om förhållandet mellan stadgandena i vattenlagen om dikning och byggnadslagens (370/58) stadganden. Enligt gällande 1 mom. tillämpas stadgandena i vattenlagen på stadsplane- och byggnadsplaneområde, om inte annat stadgas i byggnadslagstiftningen. I praktiken har det varit svårt att tillämpa paragrafen i synnerhet efter det lagen om allmänna vatten- och avloppsverk (982/77) trädde i kraft. Vad som enligt den sistnämnda lagen är avlopp kan enligt vattenlagen vara dike, eftersom det hör till ett allmänt avloppsverks uppgifter att på sitt verksamhetsområde bl.a. avleda regnvatten och grundtorrlägningsvatten. En plan enligt byggnadslagen och ett verksamhetsområde för ett avloppsverk är inte rättsligt bundna vid varandra, trots att områden med stadsplan eller byggnadsplan i allmänhet ingår i ett verksamhetsområde för ett allmänt avloppsverk.

Lagen om allmänna vatten- och avloppsverk innehåller framför allt stadganden om kommunernas samt allmänt avloppsverks allmänna skyldigheter samt om förhållandet mellan ett verk och dem som ansluter sig till verket. Lagen gäller däremot inte enskilda diknings- och avloppsåtgärder och inte heller t.ex. ansvars- och ersättningsfrågor som de nämnda åtgärderna kan ge upphov till. Å andra sidan ingår ett stadgande i 103 § byggnadsförordningen om vissa skyldigheter som åligger en tomtägare på stadsplaneområde att ordna avrinning av vatten. Stadgandet gäller med stöd av 134 och 137 §§ i förordningen också byggnadsplaneområden och glesbyggelseområden som inte planlagts. I fråga om förhållandet mellan lagarna har i vattenrättslig rättspraxis vikt tillmätts huruvida området ingår i ett verksamhetsområde för ett allmänt avloppsverk eller inte. Detta har i vissa fall kunnat leda till att stadgandena i vattenlagen har åsidosatts, fastän varken lagen om allmänna vatten- och avloppsverk eller byggnadslagen innehåller lämpliga stadganden för ett avgörande av frågan. Högsta förvaltningsdomstolen har i ett avgörande i ett byggnadsärende 1991 A 87 ansett att frågan om avledande av ytvatten på byggnadsplaneområde skall avgöras av miljövårdsnämnden som ett sådant ärende som avses i 6 kap. 12 § vattenlagen.

För att klarlägga situationen föreslås det att tillämpningsområdet för undantagsstadgandet i

1 mom. definieras också med utgångspunkt i ett verksamhetsområde för ett allmänt avloppsverk vid sidan av rådande planläggningsläge. Ett avloppsverks verksamhetsområde och områden med detaljerade planer täcker i praktiken i stor omfattning varandra. I första hand skall vattenlagen tillämpas, om inte något annat stadgas i antingen lagen om allmänna vatten- och avloppsverk eller byggnadslagstiftningen. Det är inte fråga om ett mekaniskt åsidosättande av vattenlagen, utan meningen är att man i varje enskilt fall skall utreda vilka frågor som regleras i respektive lag eller i författningar som utfärdats med stöd av dessa lagar. T.ex. tvistemål mellan enskilda om ersättning eller ett dikes läge skall i allmänhet avgöras enligt vattenlagen, eftersom annat inte har stadgats i saken. Samtidigt skall likväl som begränsning beaktas vad som i lagen om allmänna vatten- och avloppsverk samt i byggnadslagen stadgas. Med motsvarande anledning föreslås också en justering av 10 kap. 18 §.

Paragrafens 2 mom. som gäller vissa specialfall föreslås justerat så att också det skall motsvara stadgandena i lagen om allmänna vatten- och avloppsverk.

7 kap. 11 §. Möjligheten att söka ändring i vattenrättsliga bolags beslut gäller i allmänhet alla sådana beslut av bolagsorgan som inverkar på delägarnas rättsställning. Beträffande stadgandena om bolag för vattenståndsreglering är det emellertid så att i jämförelse med stadgandena om diknings- och vattenregleringsbolag samt flottningsföreningar är de först nämnda stadgandena bristfälliga så till vida att möjligheten att klandra har begränsats endast till vissa enskilda fall. Det föreslås att paragrafens 1 mom. kompletteras för att säkerställa delägarnas rättsskydd i alla situationer.

9 kap. 22 §. De tillstånd att ta vatten som beviljats enligt 9 kap. har vanligen bundits till ett visst användningsändamål. Att det är så följer av att användningsändamålet inverkar på förutsättningarna för beviljande av tillstånd. Å andra sidan innebär detta att inte ens ett allmänt vattenverk ens på motiverade grunder kan förse ett vattenverk i grannkommunen med vatten för allmänt bruk. Ett sådant behov kan dock finnas t.ex. i störnings- eller krissituationer när det i praktiken inte är möjligt att anhängiggöra ett ändringsärende vid vatten-domstolen.

På de grunder som har nämnts ovan föreslås att till kapitlet fogas en ny 22 § med stöd av

vilken vatten under vissa förutsättningar kan avledas även till något annat ställe än vad som nämns om ändamålet i beslutet, om detta är nödvändigt för att säkerställa att konsumenter får vatten eller för att säkerställa ett annat vattenverks verksamhet eller annars av något annat med dessa jämförbart vägande skäl. Ändringen innebär inte rätt att från vattendrag eller grundvatten få avleda större mängder vatten än vad som nämns i tillståndet.

10 kap. 18 §. Paragrafen innehåller stadganden om förhållandet mellan avloppsstadgandena i vattenlagen och byggnadslagstiftningen. På stadsplaneområde tillämpas endast byggnadslagen. På byggnadsplaneområde och vissa andra områden tillämpas vattenlagen sekundärt och byggnadslagen primärt på det sätt som stadgas i 6 kap. 35 §. I praktiken är stadgandet i 10 kap. 18 § på samma sätt som stadgandet i 6 kap. 35 § svårt att tillämpa. Svårigheten har accentuerats sedan lagen om allmänna vatten- och avloppsverk trädde i kraft, eftersom denna lag, som inte hör till byggnadslagstiftningen, ersätter vissa avloppsstadganden som tidigare fanns i byggnadslagen. Beträffande tillämpningen av lagen om allmänna vatten- och avloppsverk saknar det betydelse om ett område är ett stadsplaneområde, ett byggnadsplaneområde eller ett annat område. En del av avloppsstadgandena i byggnadsförordningen (98—102 §§) kan också tillämpas på byggnadsplaneområden och oplanerade glesbygelseområden. Å andra sidan reglerar inget av de nämnda stadgandena heltäckande alla de rättsliga frågor som hänger samman med dikning och varom stadgas i vattenlagen. Detta gäller även stadsplaneområde.

Enhetliga regler för avlopp och dikning behövs redan på grund att det i praktiken kan vara en mycket tvetydig fråga vad som är skillnaden mellan ett dike och ett öppet avlopp. Det föreslås att paragrafen justeras så att regeln är densamma som den som föreslås för dikning i 6 kap. 35 §. Avsikten är att stadgandena i vattenlagen tillämpas när dikning utförs på stadsplane- och byggnadsplaneområden samt på verksamhetsområden för ett allmänt vatten- och avloppsverk, om inte något annat stadgas i lagen om allmänna vatten- och avloppsverk eller i byggnadslagen eller med stöd av dem utfärdade stadganden eller bestämmelser.

Att tillämpningen av vattenlagen utsträcks till områden med stadsplan behövs av tydlig-

hetskäl också därför att remissförfarandet i 5 § förordningen om förhandsåtgärder för skydd av vatten gäller industri- och andra avloppsvatten oberoende av planläget på området.

Den rätt som enligt 133 § byggnadslagen tillkommer byggnadsnämnden att förordna om utplacering av avlopp på annans område kvarstår oförändrad.

10 kap 25 a §. Paragrafen innehåller stadganden om de förutsättningar som skall vara för handen för att verksamhet som förutsätter föreningstillstånd skall kunna fortgå utan tillstånd av vattendomstolen. Detta stadgande som trädde i kraft år 1987 är ägnat att fördunkla förhållandet mellan tillståndssystemet och förfarandet med förhandsanmälan enligt 1 kap. 23 §. Därtill äventyrar stadgandet rättsskyddet för dem som lidit men när bedömningen av behov av tillstånd har visat sig vara felaktig. I samband med förfarandet om förhandsanmälan är stadgandet ägnat att ge tillsynsmyndighetens utlåtande en sådan betydelse som kan jämföras med ett periodiskt tillstånd, fastän detta inte är syftet med anmälningsförfarandet. De som lider men hörs inte ens vid anmälningsförfarandet. Stadgandet saknar motsvarighet i andra tillståndsärenden än de som gäller förening av vattendrag. Av dessa skäl föreslås det att stadgandet skall upphävas. Ändringens praktiska betydelse kommer att vara liten.

13 kap. 12 §. Paragrafen innehåller stadganden om allmänna åklagarens rätt att inte väcka åtal för vissa mindre brott. Eftersom det allmänt stadgas om åtalseftergift i förordningen om införande av strafflagen, föreslås det att stadgandet i vattenlagen upphävs. I stället skall i paragrafen stadgas om straff för försummelse att göra anmälningar som avser vattenvård, eftersom det är mer ändamålsenligt att stadga om detta i lag än i förordning. När den föreslagna lagen träder i kraft kommer straffstadgandet i 9 § förordningen om förhandsåtgärder för skydd av vatten att upphävas.

14 kap. 7 §. I paragrafens 3 mom. uppräknas de fall som handläggs som tvistemål i vattendomstolen. I överensstämmelse med ändringen av 1 kap. 12 § föreslås att omnämmandet av ärenden som gäller en kungsådras läge och bredd skall utgå. Samtidigt justeras momentets

struktur så att dess förhållande till handräkningsärendena enligt 21 kap. 3 § blir tydligare än vad fallet är nu.

## 2. Propositionens verkningar

Propositionen har inga verkningar på den offentliga ekonomin. De privatekonomiska verkningarna är små.

## 3. Beredningen av propositionen

Förslagen i samband med systemet med förhandsåtgärder för vård av vatten (1 kap. 20 och 23 §§, 10 kap. 25 a § samt 13 kap. 12 §) har beretts av en av justitieministeriet tillsatt arbetsgrupp. Justitieministeriet har bett om utlåtanden över ändringarna av nio myndigheter och organisationer. I huvudsak har föreslagen vunnit understöd i utlåtandena.

Stadgandet om vattenanskaffning i 9 kap. 22 § grundar sig på ett initiativ som vatten- och miljöstyrelsen har tillställt jord- och skogsbruksministeriet.

Till övriga delar har förslaget beretts som tjänsteuppdrag vid justitieministeriet. Till denna del har över förslaget inhämtats utlåtanden av miljöministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, vatten- och miljöstyrelsen, vattendomstolen, Finlands Stadsförbund, Suomen Kunnallisliitto och Centralförbundet för fiskerihushållning. I huvudsak har förslagen vunnit understöd i utlåtandena.

Finlands Kraftverksförening har givit ett separat utlåtande om 2 kap. 22 a § i lagförslaget.

Stadgandet i 4 kap. 7 a § som gäller försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet har beretts separat som tjänsteuppdrag vid justitieministeriet i samarbete med försvarsministeriet, inrikesministeriet och sjöfartsstyrelsen.

## 4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

## Lag

### om ändring av vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i vattenlagen av den 19 maj 1961 (264/61) 10 kap. 25 a §, sådan den lyder i lag av den 30 april 1987 (467/87),

ändras 1 kap. 20 och 23 §§, 2 kap. 7 § 2 mom. och 22 a § 1 mom., 3 kap. 13 § 2 mom., 5 kap. 84 § 2 mom., 85 § 1 och 3 mom., 86 § 1 mom. och 90 §, 6 kap. 35 §, 7 kap. 11 § 1 mom., 10 kap. 18 §, 13 kap. 12 § samt 14 kap. 7 § 3 mom.,

av dessa lagrum 2 kap. 22 a § 1 mom. sådant det lyder i lag av 16 april 1982 (287/82) och 14 kap. 7 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 11 oktober 1963 (453/63), samt

fogas till 1 kap. 12 § ett nytt 4 mom., till 2 kap. 22 a §, sådan den lyder i nämnda lag av den 16 april 1982, ett nytt 4 mom., till 4 kap. en ny 5 a och en ny 7 a § samt till 9 kap. en ny 22 § som följer:

1 kap.

#### Allmänna stadganden

12 §

-----  
Frågan om kungsådrams läge och bredd kan genom ansökan göras anhängig vid vattendomstolen.

20 §

Vad som i 19 § sägs om vattendrag gäller också bädd och bäcken, som avses i 2 § detta kapitel, i fråga om åtgärder vilka kan förorsaka i 19 § nämnda menliga påföljder som kränker allmänt eller någon annans enskilda intresse. Tillstånd skall sökas hos miljövårdsnämnden på det sätt som anges i 10 kap., om ärendet inte annars skall behandlas av vattendomstolen.

23 §

Från en inrättning för industriell eller till sin beskaffenhet därmed jämförlig verksamhet får inte sådana genom förordning angivna ämnen som är farliga för miljön eller hälsan utsläppas eller inledas i marken eller vattendrag i sådana mängder att sådana följder kan uppkomma som avses i 19, 20 eller 22 §. Verksamhetsidkaren skall, på det sätt som stadgas genom förordning, i förväg göra en anmälan om verksamheten eller ändring av verksamheten vid den inrättning där här avsedda ämnen behandlas till den tillsynsmyndighet som nämns i 21 kap. 1 §.

Genom förordning kan också stadgas att om byggande av eller ibruktagande av andra än i 1 mom. åsyftade inrättningar, som förorsakar fara för förorening av vatten, eller en ändring av inrättningens verksamhet skall verksamhets-

idkaren i förväg göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. Vad som i detta moment stadgas om inrättningar gäller även andra därmed jämförbara företag och projekt. Att en anmälan görs befriar inte från skyldigheten att söka tillstånd av en myndighet, om detta krävs enligt stadgandena i denna lag.

2 kap.

#### Allmänna stadganden om byggande i vattendrag

7 §

-----  
Utan avseende på de förutsättningar som nämns i 1 mom. kan sökanden, om förutsättningar enligt 6 § i detta kapitel för byggande föreligger, på ansökan beviljas rätt att i en bädd på någon annans eller ett samfällt område, utan att bädden avsevärt förändras, uppföra en damm jämte fästen, en bro med tillhörande anordningar, en brygga eller pumpinrättning eller någon annan med dessa jämförbar mindre anläggning, liksom även rätt att tillfälligt uppdämma vatten på någon annans område. Likaså kan sökanden ges rätt att på någon annans område utföra rensningsarbete och i mindre omfattning råta ut eller utvidga en bädd samt att på någon annans område upplägga jord som skall avlägsnas, dock inte på en tomt eller byggnadsplats, i en trädgård, på en upplagsplats eller på en badstrand eller något annat område som tagits i särskilt bruk.

22 a §

För att i mån av möjlighet begränsa att fiskar kommer in i en tillloppskanal eller vattenledning i en inrättning som använder vatten,



skall rissel eller andra ändamålsenliga anordningar installeras. Dock får en sådan anordning hållas uppdragen när vattendraget är isbelagt, likaså vid islossning.

Skyldigheterna enligt denna paragraf gäller också inrättningar som har byggts med stöd av stadganden som gällde innan denna lag trädde i kraft.

### 3 kap.

#### Tillgodogörande av vattenkraft

##### 13 §

Angår meningsolikheten bolagsavtalet eller upprättande av bolagsordning för ett aktiebolag, som avses i 10 § i detta kapitel, är de som deltar i företaget berättigade att hos vattendomstolen anhålla om tillsättande av två skiljemän och en ordförande för dem för att avgöra meningsolikheterna med iakttagande i tillämpliga delar av vad som stadgas i lagen om skiljeförfarande (967/92).

### 4 kap.

#### Farleder och andra områden för samfärdsl i vatten

##### 5 a §

Sjöfartsverket har rätt att med iakttagande i tillämpliga delar av 5 § utplacera sådana säkerhetsanordningar utanför farled som är nödvändiga för att utmärka grund eller skär eller med anledning av någon därmed jämförbar annan orsak.

##### 7 a §

Försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet har rätt att vid utförande av sina tjänstepligganden varaktigt på annans område utplacera sådana säkerhetsanordningar som avses i 5 § med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i den nämnda paragrafen stadgas om rättigheterna för den som sätter i stånd en allmän farled. Detsamma gäller i tillämpliga delar bultar och med dem jämförbara anordningar som behövs för tillfällig ankring eller fästande av en farkost. Om en anordning som avses här är obetydlig, gäller beträffande den vad som i 5 § 3 mom. stadgas om hjälpanordningar till en säkerhetsanordning, om det inte är fråga om ett sådant i 5 § åsyftat område som har tagits i

särskilt bruk. På säkerhetsanordningar tillämpas vad som stadgas i 3 § 4 mom.

Försvarsministeriet och gränsbevakningsväsendet kan också i andra än de fall som avses i 7 § 1 mom. beviljas rätt att nyttja eller inlösa lastningsplatser, ankringsplatser eller hamnar som behövs för deras uppgifter.

Om ett ärende enligt denna paragraf skall behandlas av vattendomstolen, skall sökanden ge vattendomstolen en tillräcklig utredning om behovet av den ansökta rättigheten eller åtgärden.

### 5 kap.

#### Virkesflottning

##### 84 §

Om skiljemännens behörighet och ansvar gäller vad som stadgas i lagen om skiljeförfarande.

##### 85 §

Om en part inte, inom sju dagar efter att motparten bevisligen har meddelat att han begär skiljeförfarande samt vem han har utsett till skiljeman, tillkännager vem han för sin del har utsett till skiljeman eller om de som skall utse en gemensam skiljeman inte enas om denne eller om skiljemännen inte enas om val av ordförande, skall den allmänna underrätt inom vars domkrets skadan påstås ha inträffat, på ansökan av en part förordna en skiljeman eller ordförande enligt lagen om skiljeförfarande. I ett sådant förordnande får ändring inte sökas genom besvär.

En skiljedom skall avfattas skriftligen med anteckning om när och var den meddelades. Domen, som skall undertecknas av skiljemännen, skall tillställas behörig vattendomstol. Ett exemplar av domen skall tillställas varje part på det sätt som anges i 37 § lagen om skiljeförfarande.

##### 86 §

En part som inte är nöjd med en skiljedom får söka ändring i den hos vattendomstolen. Ett tvistemål som avser detta skall göras anhängigt inom 60 dagar från det domen gavs.

##### 90 §

Parterna har rätt att komma överens om att

hänskjuta en fråga om ersättande av flottnings-skada till handläggning av skiljemän med iakttagande av förfarandet enligt lagen om skiljeförfarande. Härvid skall på motsvarande sätt iakttas vad som sägs i 88 §.

## 6 kap.

### Dikning

#### 35 §

I fråga om ett område för vilket stadsplan eller byggnadsplan gäller samt i fråga om verksamhetsområdet för ett sådant allmänt avloppsverk som avses i lagen om allmänna vatten- och avloppsverk tillämpas stadgandena i denna lag om dikning, om inte något annat följer av denna lag eller av byggnadslagen (370/58) eller med stöd av dem utfärdade stadganden och bestämmelser.

Som dike räknas också ett sådant avlopp till ett allmänt avloppsverk vars syfte är att leda regn- eller torrlägningsvatten, om inte något annat följer av 10 kap. 2 § 3 mom. Om i ett sådant avlopp i torrlägnings syfte leds ut vatten från det allmänna avloppsverkets verksamhetsområde, kan vattendomstolen på ansökan besluta att området eller en del därav skall behandlas som ett särskilt avsnitt av torrlägningsområdet. Avloppsverket i fråga anses härvid vara nyttohavare.

## 7 kap.

### Vattenståndsreglering

#### 11 §

Vid vattenståndsreglering skall vad som i 6 kap. 17 §, 27 § 3 mom. och 28—31 §§ stadgas om dikning tillämpas på motsvarande sätt. Klander och ogiltigförklaring av beslut som fattats vid bolagsstämma skall dock ske genom talan vid vattendomstolen. Beslut i vilket bolagsmännens andel i bolaget eller fördelningen av kostnaderna har fastställts skall klandras inom tre månader och andra beslut inom 60 dagar från mötet. Också ett yrkande, som gäller fall som avses i 6 kap. 30 § om att den som drar nytta av den torrlägnings regleringen medfört skall åläggas att delta i kostnaderna för regleringen, skall framställas genom talan vid vattendomstolen.

## 9 kap.

### Avledande av vatten för användning såsom vätska och tagande av grundvatten

#### 22 §

Innehavaren av ett i detta kapitel avsett tillstånd att leda eller ta vatten har rätt att i kris- och störningssituationer som gäller vattenanskaffning utan tillstånd av vattendomstolen tillfälligt förse sådana områden med vatten som inte nämns i tillståndet, om detta är nödvändigt för att säkerställa att en kommun eller en större grupp konsumenter får vatten eller annars för att säkerställa ett ur allmän synpunkt viktigt vattenverks verksamhet eller av något annat jämförbart vägande skäl.

## 10 kap.

### Avloppsvatten och andra ämnen, som förorena vattendrag

#### 18 §

På avlopp som finns på ett verksamhetsområde för ett sådant allmänt avloppsverk som avses i lagen om allmänna vatten- och avloppsverk eller på ett område där stads- eller byggnadsplan gäller skall tillämpas vad som i 6 kap. 35 § 1 mom. stadgas om dikning.

## 13 kap.

### Straffbestämmelser

#### 12 §

Den som försummar sin anmälningsskyldighet enligt 1 kap. 23 § skall, om inte försummelsen är ringa, dömas till böter.

## 14 kap.

### Allmänna stadganden om förfarandet

#### 7 §

Som tvistemål handläggs i vattendomstolen mål, som har gjorts anhängiga på något annat sätt än i samband med en ansökan eller anmälan om handräckning eller i samband med en ansökan eller ett straffyrkande, och som beror på olovligt stängande av vattendrag,



byggande i vattendrag med kränkning av enskild rätt eller annars utan laga rätt, förorenande av vattendrag eller vatten eller på någon annan sådan åtgärd angående ett vattenområde, mark eller grundvatten som skett i strid mot denna eller tidigare vattenrättslagstiftning, om målet gäller förbud mot en sådan åtgärd, avlägsnande av en inrättning eller anläggning eller återställande av tidigare förhållanden samt ersättning för skada som orsakats genom den olovliga åtgärden, liksom även mål som gäller

rättigheter och skyldigheter som grundar sig på beslut med stöd av denna lag eller tidigare lagstiftning samt mål vilka enligt vad som stadgas i denna lag skall göras anhängiga genom stämning och därmed jämförbara mål.

-----

-----

Denna lag träder i kraft den 199 .  
 Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas redan innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 28 maj 1993

**Republikens President**  
**MAUNO KOIVISTO**

Justitieminister *Hannele Pokka*

## Lag

### om ändring av vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut  
upphävs i vattenlagen av den 19 maj 1961 (264/61) 10 kap. 25 a §, sådan den lyder i lag av den 30 april 1987 (467/87),

ändras 1 kap. 20 och 23 §§, 2 kap. 7 § 2 mom. och 22 a § 1 mom., 3 kap. 13 § 2 mom., 5 kap. 84 § 2 mom., 85 § 1 och 3 mom., 86 § 1 mom. och 90 §, 6 kap. 35 §, 7 kap. 11 § 1 mom., 10 kap. 18 §, 13 kap. 12 § samt 14 kap. 7 § 3 mom.,

av dessa lagrum 2 kap. 22 a § 1 mom. sådant det lyder i lag av 16 april 1982 (287/82) och 14 kap. 7 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 11 oktober 1963 (453/63), samt

fogas till 1 kap. 12 § ett nytt 4 mom., till 2 kap. 22 a §, sådan den lyder i nämnda lag av den 16 april 1982, ett nytt 4 mom., till 4 kap. en ny 5 a och en ny 7 a § samt till 9 kap. en ny 22 § som följer:

*Gällande lydelse*

*Föreslagen lydelse*

1 kap.

#### Allmänna stadganden

12 §

*Frågan om kungsådrans läge och bredd kan genom ansökan göras anhängig vid vattendomstolen.*

20 §

Vad ovan i 19 § är sagt om vattendrag gäller ock bädd och bäcken, som ovan i 2 § detta kapitel avses, i fråga om åtgärder, vilka kunna förorsaka i 19 § nämnda menliga, för allmänt eller annans enskilda intresse kränkande påföljder.

20 §

Vad som i 19 § sägs om vattendrag gäller också bädd och bäcken, som avses i 2 § detta kapitel, i fråga om åtgärder vilka kan förorsaka i 19 § nämnda menliga påföljder som kränker allmänt eller någon annans enskilda intresse. Tillstånd skall sökas hos miljövårdsnämnden på det sätt som anges i 10 kap., om ärendet inte annars skall behandlas av vattendomstolen.

23 §

Inrättning för viss industriell eller till sin beskaffenhet därmed jämförlig verksamhet, för vilken speciella föreskrifter bör meddelas genom förordning och som förorsakar förorening av vatten, må ej, utan avseende därå, om dess begagnande medför i 19—21 §§ detta kapitel avsedd påföljd, anläggas med mindre sådana åtgärder vidtagas, genom vilka vattnets förorening förhindras. *Såframt fråga är om inrättning, som hör till ovan i denna paragraf avsett verksamhetsområde och som uppförts före denna lags ikraftträdande, bör den uppföra skydds-*

23 §

*Från en inrättning för industriell eller till sin beskaffenhet därmed jämförlig verksamhet får inte sådana genom förordning angivna ämnen som är farliga för miljön eller hälsan utsläppas eller inledas i marken eller vattendrag i sådana mängder att sådana följder kan uppkomma som avses i 19, 20 eller 22 §. Verksamhetsidkaren skall, på det sätt som stadgas genom förordning, i förväg göra en anmälan om verksamheten eller ändring av verksamheten vid den inrättning där här avsedda ämnen behandlas till den tillsynsmyndighet som nämns i 21 kap. 1 §.*

*Gällande lydelse*

eller reningsanläggningar för vattnet inom fem år från denna lags ikraftträdande. Vattendomsstolen må dock på ansökan, då synnerliga skäl därtill äro, förlänga sagda termin till högst tio år.

Genom förordning må ock stadgas, att om tagande i bruk av annan än i 1 mom. avsedd inrättning, som förorsakar fara för förorening av öppet vatten eller grundvatten, ävensom om avledande av avloppsvatten från bebott område till vattendrag eller i marken skall i förväg anmälas hos vederbörande vattennämnd eller statsmyndighet, som utövar tillsyn över vattendragen. Anmälan befriar ej vederbörande från att ansöka om tillstånd för avledande av avloppsvatten, såframt skyldighet därtill enligt förenämnda stadganden på grund av åtgärdens verkningar föreligger.

## 2 kap.

**Allmänna stadganden om byggande i vattendrag**

## 7 §

Utan avseende å de förutsättningar, som i 1 mom. stadgats, må sökanden, såframt i 6 § detta kapitel angivna förutsättningar för byggandet föreligga, på ansökan beviljas rätt att i bädd på annan tillhörigt eller samfällt område, utan att bädden avsevärt förändras, uppföra damm jämte fästen, bro med tillhörande anordningar, brygga eller pumpinrättning, så ock rätt att tillfälligt uppdämma vatten på annans område. Likaledes må sökanden medgivas rätt att på annans område utföra rensningsarbete och i mindre omfattning uträta eller utvidga bädd, så ock upplägga jord, som skall avlägsnas, på annans område, dock ej på tomt, byggnadsplats, i trädgård, på upplagsplats, badstrand eller annat i särskilt bruk taget område.

## 22 a §

Tilloppskanal i inrättning, som använder vatten, eller vattenledning skall vara försedd med rissel eller annan anordning som hindrar fisk att komma in i inrättningen. Dock får sådan anordning hållas uppdragen, då vattendraget är isbelagt, likaså vid islossning.

*Föreslagen lydelse*

Genom förordning kan också stadgas att om byggande av eller ibruktage av andra än i 1 mom. åsyftade inrättningar, som förorsakar fara för förorening av vatten, eller en ändring av inrättningens verksamhet skall verksamhetsidkaren i förväg göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. Vad som i detta moment stadgas om inrättningar gäller även andra därmed jämförbara företag och projekt. Att en anmälan görs befriar inte från skyldigheten att söka tillstånd av en myndighet, om detta krävs enligt stadgandena i denna lag.

## 2 kap.

**Allmänna stadganden om byggande i vattendrag**

## 7 §

Utan avseende på de förutsättningar som nämns i 1 mom. kan sökanden, om förutsättningar enligt 6 § i detta kapitel för byggande föreligger, på ansökan beviljas rätt att i en bädd på någon annans eller ett samfällt område, utan att bädden avsevärt förändras, uppföra en damm jämte fästen, en bro med tillhörande anordningar, en brygga eller pumpinrättning eller någon annan med dessa jämförbara mindre anläggning, liksom även rätt att tillfälligt uppdämma vatten på någon annans område. Likaså kan sökanden ges rätt att på någon annans område utföra rensningsarbete och i mindre omfattning räta ut eller utvidga en bädd samt att på någon annans område upplägga jord som skall avlägsnas, dock inte på en tomt eller byggnadsplats, i en trädgård, på en upplagsplats eller på en badstrand eller något annat område som tagits i särskilt bruk.

## 22 a §

För att i mån av möjlighet begränsa att fiskar kommer in i en tilloppskanal eller vattenledning i en inrättning som använder vatten, skall rissel eller andra ändamålsenliga anordningar installeras. Dock får en sådan anordning hållas uppdragen när vattendraget är isbelagt, likaså vid islossning.

## Gällande lydelse

## Föreslagen lydelse

*Skyldigheterna enligt denna paragraf gäller också inrättningar som har byggts med stöd av stadganden som gällde innan denna lag trädde i kraft.*

## 3 kap.

**Tillgodogörande av vattenkraft**

## 13 §

Angår meningsolikheten bolagsavtalet eller upprättande av bolagsordning för aktiebolag, som i 10 § detta kapitel avses, äro de, som deltaga i företaget, berättigade att hos vattendomstolen anhålla om tillsättande av två skiljemän och ordförande för dem för att avgöra meningsolikheterna med iakttagande i tillämpliga delar av vad i lagen *den 4 februari 1928* om skiljemannaförfarande (46/28) är stadgat.

Angår meningsolikheten bolagsavtalet eller upprättande av bolagsordning för ett aktiebolag, som avses i 10 § i detta kapitel, är de som deltar i företaget berättigade att hos vattendomstolen anhålla om tillsättande av två skiljemän och en ordförande för dem för att avgöra meningsolikheterna med iakttagande i tillämpliga delar av vad som stadgas i *lagen om skiljeförfarande (967/92)*.

## 4 kap.

**Farleder och andra områden för samfärdsel i vatten**

## 5 a §

*Sjöfartsverket har rätt att med iakttagande i tillämpliga delar av 5 § utplacera sådana säkerhetsanordningar utanför farled som är nödvändiga för att utmärka grund eller skär eller med anledning av någon därmed jämförbar annan orsak.*

## 7 a §

*Försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet har rätt att vid utförande av sina tjänsteåligganden varaktigt på annans område utplacera sådana säkerhetsanordningar som avses i 5 § med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i den nämnda paragrafen stadgas om rättigheterna för den som sätter i stånd en allmän farled. Det samma gäller i tillämpliga delar bultar och med dem jämförbara anordningar som behövs för tillfällig ankring eller fästande av en farkost. Om en anordning som avses här är obetydlig, gäller beträffande den vad som i 5 § 3 mom. stadgas om hjälpanordningar till en säkerhetsanordning, om det inte är fråga om ett sådant i 5 § åsyftat område som har tagits i särskilt bruk. På säkerhetsanordningar tillämpas vad som stadgas i 3 § 4 mom.*

## Gällande lydelse

## Föreslagen lydelse

Försvarsministeriet och gränsbevakningsväsendet kan också i andra än de fall som avses i 7 § 1 mom. beviljas rätt att nyttja eller inlösa lastningsplatser, ankringsplatser eller hamnar som behövs för deras uppgifter.

Om ett ärende enligt denna paragraf skall behandlas av vattendomstolen, skall sökanden ge vattendomstolen en tillräcklig utredning om behovet av den ansökta rättigheten eller åtgärden.

## 5 kap.

## Virkesflottning

## 84 §

Om skiljemännens behörighet och ansvar gäller vad i lagen den 4 februari 1928 om skiljemannaförfarande (46/28) är stadgat.

## 85 §

Såframt ej part inom sju dagar efter det motparten bevisligen meddelat, att han påkallar skiljemannaförfarande, samt vem han till skiljeman utsett, tillkännager, vem han för sin del till skiljeman utsett, eller enas ej de, som skola utse gemensam skiljeman, om denne eller skiljemännen om val av ordförande, skall rådstuvurättens ordförande i den stad eller häradshövdingen i den domsaga, på vars område skadan anges hava inträffat, på ansökan av part förordna skiljeman eller ordförande. I sådant förordnande må ändring ej sökas.

Skiljedom skall skriftligen avfattas med anteckning om tiden och orten för dess avkunnande. Domen, som bör av skiljemännen underkrivas, skall tillställas vederbörande vattendomstol och exemplar av domen efter dess avkunnande utgivas till parterna.

## 86 §

Part, som ej åtnöjes med skiljedom, må däri söka ändring i vattendomstolen. Stämning skall delgivas motparten inom sextio dagar efter skiljedomens avkunnande.

Om skiljemännens behörighet och ansvar gäller vad som stadgas i lagen om skiljeförfarande.

## 85 §

Om en part inte, inom sju dagar efter att motparten bevisligen har meddelat att han begär skiljeförfarande samt vem han har utsett till skiljeman, tillkännager vem han för sin del har utsett till skiljeman eller om de som skall utse en gemensam skiljeman inte enas om denne eller om skiljemännen inte enas om val av ordförande, skall den allmänna underrätt inom vars domkrets skadan påstås ha inträffat, på ansökan av en part förordna en skiljeman eller ordförande enligt lagen om skiljeförfarande. I ett sådant förordnande får ändring inte sökas genom besvär.

En skiljedom skall avfattas skriftligen med anteckning om när och var den meddelades. Domen, som skall undertecknas av skiljemännen, skall tillställas behörig vattendomstol. Ett exemplar av domen skall tillställas varje part på det sätt som anges i 37 § lagen om skiljeförfarande.

## 86 §

En part som inte är nöjd med en skiljedom får söka ändring i den hos vattendomstolen. Ett tvistemål som avser detta skall göras anhängigt inom 60 dagar från det domen gavs.

## Gällande lydelse

## 90 §

Parterna äro berättigade att komma överens om att hänskjuta fråga om ersättande av flottningsskada till handläggning av skiljemän med iakttagande av det förfarande, varom stadgas i lagen *den 4 februari 1928* om skiljemannaförfarande (46/28). Härvid äger vad i 88 § är stadgat motsvarande tillämpning.

## Föreslagen lydelse

## 90 §

Parterna har rätt att komma överens om att hänskjuta en fråga om ersättande av flottningsskada till handläggning av skiljemän med iakttagande av *förfarandet enligt lagen om skiljeförfarande*. Härvid skall på motsvarande sätt iaktas vad som sägs i 88 §.

## 6 kap.

## Dikning

## 35 §

I fråga om område, för vilket stadsplan eller byggnadsplan gäller, skola stadgandena angående dikning äga tillämpning, såframt ej annat av byggnadslagstiftningen följer.

Avledes vatten från ovan nämnt område till plats utanför detsamma i syfte att åstadkomma torrläggning, må vattendomstolen på ansökan föreskriva, att området skall behandlas såsom ett särskilt avsnitt av torrläggningsområdet. Vederbörande stads-, köpings- eller landskommun anses härvid vara nyttohavare.

## 35 §

*I fråga om ett område för vilket stadsplan eller byggnadsplan gäller samt i fråga om verksamhetsområdet för ett sådant allmänt avloppsverk som avses i lagen om allmänna vatten- och avloppsverk tillämpas stadgandena i denna lag om dikning, om inte något annat följer av denna lag eller av byggnadslagen (370/58) eller med stöd av dem utfärdade stadganden och bestämmelser.*

*Som dike räknas också ett sådant avlopp till ett allmänt avloppsverk vars syfte är att leda regn- eller torrläggningssvatten, om inte något annat följer av 10 kap. 2 § 3 mom. Om i ett sådant avlopp i torrläggningssyfte leds ut vatten från det allmänna avloppsverkets verksamhetsområde, kan vattendomstolen på ansökan besluta att området eller en del därav skall behandlassomettsärskiltavsnittavtorrläggningssområdet. Avloppsverket i fråga anses härvid vara nyttohavare.*

## 7 kap.

## Vattenståndsreglering

## 11 §

Vid vattenståndsreglering skall vad om dikning i 6 kap. 17 §, 27 § 3 mom., 28 § 1 mom. och 29—31 §§ är stadgat äga motsvarande tillämpning, dock sålunda, att klandertalan mot beslut vid bolagsstämma, vari bolagsmännens andel i bolaget eller fördelningen av kostnaderna fastställts, skall anhängiggöras mot bolaget i vattendomstolen inom tre månader efter stämman samt att yrkande, vilket i fall, som avses i 6 kap. 30 §, framställs om att den, som drager nytta av den torrläggning

## 11 §

Vid vattenståndsreglering skall vad som i 6 kap. 17 §, 27 § 3 mom. och 28—31 §§ stadgas om dikning tillämpas på motsvarande sätt. *Klander och ogiltigförklaring av beslut som fattats vid bolagsstämma skall dock ske genom talan vid vattendomstolen. Beslut i vilket bolagsmännens andel i bolaget eller fördelningen av kostnaderna har fastställts skall klandras inom tre månader och andra beslut inom 60 dagar från mötet. Också ett yrkande, som gäller fall som avses i 6 kap. 30 § om att den som drar nytta*

*Gällande lydelse*

regleringen medfört, skall skyldigkännas att delta i kostnaderna för regleringen, likaledes skall göras medelst talan i vattendomstolen.

*Föreslagen lydelse*

av den torrläggning regleringen medfört skall åläggas att delta i kostnaderna för regleringen, skall framställas genom talan vid vattendomstolen.

## 9 kap.

**Avledande av vatten för användning såsom  
vätska och tagande av grundvatten**

## 22 §

*Innehavaren av ett i detta kapitel avsett tillstånd att leda eller ta vatten har rätt att i kris- och störningssituationer som gäller vattenanskaffning utan tillstånd av vattendomstolen tillfälligt förse sådana områden med vatten som inte nämns i tillståndet, om detta är nödvändigt för att säkerställa att en kommun eller en större grupp konsumenter får vatten eller annars för att säkerställa ett ur allmän synpunkt viktigt vattenverks verksamhet eller av något annat jämförbart vägande skäl.*

## 10 kap.

**Avloppsvatten och andra ämnen, som förorena  
vattendrag**

## 18 §

Om avlopp på område, för vilket stadsplan fastställts, är särskilt stadgat. Sträcker sig avlopp utanför stadsplaneområde, äger om avloppet till denna del, så ock om avlopp på område, för vilket byggnadsplan fastställts, vad i 6 kap. 35 § om dikning är stadgat motsvarande tillämpning.

## 18 §

*På avlopp som finns på ett verksamhetsområde för ett sådant allmänt avloppsverk som avses i lagen om allmänna vatten- och avloppsverk eller på ett område där stads- eller byggnadsplan gäller skall tillämpas vad som i 6 kap. 35 § 1 mom. stadgas om dikning.*

## 25 a §

*Blir sådant utsläpp av avloppsvatten eller annat ämne i vattendrag, för vilket i 24 § nämnt tillstånd inte behöver sökas, senare beroende av tillstånd av annan orsak än förändring i vederbörandes verksamhet, får verksamheten likväl fortgå till dess tillståndsmålet avgjorts i vattendomstolen, om tillstånd söks utan dröjsmål efter det orsaken därtill uppkommit och om inte vattendomstolen på yrkande av behörig myndighet eller den som lider men förbjuder eller begränsar verksamheten.*

## 25 a §

(upphävs)



Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

## 13 kap.

## Straffbestämmelser

## 12 §

Allmän åklagare må efter prövning lämna underlåtenhet av anmälningsplikt, som grundar sig på denna lag, eller annan därmed jämförlig ringa förseelse, som ej medfört skada för andra, utan åtal.

## 12 §

*Den som försummar sin anmälningskyldighet enligt 1 kap. 23 § skall, om inte försummelsen är ringa, dömas till böter.*

## 14 kap.

## Allmänna stadganden om förfarandet

## 7 §

Såsom tvistemål handläggas i vattendomstolen *fråga om kungsådras läge och bredd* samt sådana annorledes än i samband med ansökan eller straffyrkande anhängiggjorda mål, som härflyta av olovligt stängande av vattendrag, av byggande i vattendrag med kränkning av enskild tillkommande rätt eller eljest utan laga rätt, av förorenande av vattendrag eller vatten eller av annan mot denna lag eller tidigare vattenrättslagstiftning stridande åtgärd angående vattenområde, mark eller grundvatten och avseende förbud mot sådan åtgärd, avlägsnande av inrättning eller anläggning och annat återställande av tidigare förhållanden samt ersättning för skada, som tillskyndats genom olovlig åtgärd, så ock, *då handräckningsmål icke är i fråga*, mål, vilka beröra rättigheter och skyldigheter, som grunda sig på med stöd av denna lag eller tidigare lagstiftning meddelat beslut, ävensom mål, vilka enligt vad i denna lag är stadgat skola anhängiggöras medelst stämning, och därmed jämförliga mål.

Som tvistemål handläggs i vattendomstolen *mål, som har gjorts anhängiga på något annat sätt än i samband med en ansökan eller anmälan om handräckning* eller i samband med en ansökan eller ett straffyrkande, och som *beror på olovligt stängande av vattendrag, byggande i vattendrag med kränkning av enskild rätt eller annars utan laga rätt, förorenande av vattendrag eller vatten eller på någon annan sådan åtgärd* angående ett vattenområde, mark eller grundvatten *som skett i strid* mot denna eller tidigare vattenrättslagstiftning, *om målet gäller förbud mot en sådan åtgärd, avlägsnande av en inrättning eller anläggning eller återställande av tidigare förhållanden* samt ersättning för skada som orsakats genom den olovliga åtgärden, liksom även mål *som gäller rättigheter och skyldigheter* som grundar sig på beslut med stöd av denna lag eller tidigare lagstiftning samt mål vilka enligt vad som *stadgas* i denna lag skall göras anhängiga *genom* stämning och därmed *jämförbara* mål.

*Denna lag träder i kraft den 199 .  
Åtgärder som verkställigheten av denna lag  
förutsätter får vidtas redan innan lagen träder i  
kraft.*